

PLANBESKRIVELSE

SELVIK RASTEPLASS

MÅSØY KOMMUNE

Utarbeidet 08.01.2009

Området foreslås regulert til:

- Offentlige trafikkområder - Kjøreveg/ annen veggrunn
- Offentlig trafikkområde - Fortau/ gangvei,
- Offentlig trafikkområde – parkeringsplass
- Offentlige trafikkområder – Rasteplass
- Spesialområde Friluft
- Spesialområde vern

BESKRIVELSE AV PLANFORSLAGET

For å bedre tilbudet til veifarende turister er det planlagt flere attraksjoner og stoppesteder på strekningen mellom Kokelv og Havøysund. Rasteplassen i Selvik skal være et av strekningens hovedstoppunkt.

Rasteplassen i Selvik er formet som en buktende slange fra trafikkområdet ved riksvegen og ned til grillplassen på stranda.

På parkeringsplassen vil det være plass til 10 biler og en buss. Der skal det også bygges toalett, informasjonstavle og et leskur for sykkelturister. Servicerom for trykktank og strømaggregat vil bli innarbeidet i toalettet.

Gangvegen ned til stranda og grillplassen utformes i betong med en hvileplass omtrent midtvegs. Maksimal stigning på gangvegen vil være 1:12 og den er dermed tilpasset kravene for rullestolbrukere.

Ved grillplassen på stranda blir det bygd en sitteplass formet som et delvis overbygd leskur.

Fra denne grillplassen går det i dag naturstier ut i terrenget på neset og til en holme ute i bukta som er landfast ved fjære sjø. Det kan bli aktuelt å opparbeide helt enkle sitteplasser i dette området.

1. BAKGRUNN

Bakgrunnen for igangsatt reguleringsarbeid er at området er valgt ut som profileringspunkt i forbindelse med at veistrekningen mellom Kokelv og Havøysund skal få status som nasjonal turistveg. Reguleringsplanen ble lagt ut til

høring for første gang i 2005, da var inngrepet vesentlig større i utstrekning enn det er nå og berørte større deler av området.

I forbindelse med dette foretok Sametinget, miljø- og kulturavdelingen og Finnmark fylkeskommune, Areal- og kulturvern avdelingen en befaring hvor det ble avdekket tufter etter samisk bosetting som man antar er mer enn 100 år gamle og dermed faller inn under kulturminneloven om automatisk fredning. Disse tuftene er målt inn av GeoFinnmark og er markert i reguleringsplanen som spesialområde vern.

Gjennom en lang prosess hvor mulighetene for utgravning ble vurdert men funnet for kostnadsdrivende, og utarbeiding av flere alternativer, er vi nå kommet frem til et forslag som ligger i god avstand fra tuftene og berører et vesentlig mindre område enn tidligere.

Planforslaget er utarbeidet av Reiulf Ramstad arkitekter på vegne av Statens Vegvesen / Nasjonale turistveger.

Saksgang hittil:

Igangsetting av planarbeidet ble varslet ved brev av 18.10.2004 til berørte grunneiere, reindriftsforvaltningen og offentlige instanser, samt gjennom kunngjøring i avisene Finnmark Dagblad og Sagat som er de mest leste i området.

2. PLANSTATUS OG RAMMEBETINGELSER

Rasteplassen ligger i et område som i kommuneplanens arealdel er LNF-område. Med unntak av riksvegområdet, foreligger det ingen andre reguleringsplaner i nærområdet.

3. BESKRIVELSE AV PLANOMRÅDET

3.1 Beliggenhet og størrelse

Selvik er et naturskjønt område der havet skinner i blågrønne farger og hvor vakre sandstrender innerst i bukta lokker til seg vegfarende. Det er et naturlig stoppested for turister og et utfartssted for lokalbefolkningen. I tillegg ligger Måsøy kommunes "fotefar mot nord" attraksjon i Selvika, (ca 600 meter lenger sør enn den planlagte rasteplassen) Denne består av en godt tilrettelagt sti som viser bosetning fra år 4500 f.kr.

3.2 Topografi og grunnforhold

Området ligger ved en bukt innenfor et lite nes, utenfor neset er det en øy som man kan vandre ut til ved fjære sjø. Området har en variert topografi, det er både sandstrand, klipper og steinfjære på et lite område. På fine dager er det veldig soleksponert og man har en fin utsikt utover sjøen. Langs hele veg strekningen reiser fjellene seg bratt og dramatisk.

3.3 Tilliggende arealer

Karakteren til områdene langs veien til Havøysund er preget av en røff natur, et høyfjellslandskap uten vegetasjon av særlig høyde. Området karakteriseres av fjell- og bergformasjoner, strandsoner og skog- og krattbevokste lier med et rikt fugle- og dyreliv.

Det ligger enkelte små bygdesamfunn langs riksveien, men ellers er strekningen preget av lite bebyggelse.

3.4 Trafikkforhold

RV 889 på strekningen mellom Kokelv og Havøysund har hovedsakelig en fartsgrense på 80 km/t. Det er lav trafikk på hele strekningen, med mindre enn 300 kjøretøyer i døgnet til sammen i begge kjøreretninger (ÅDT). Vegbredden er stort sett på 6 meter. Veien veksler mellom å gå langs sjøen og over fjellpartier mellom flere mindre fjorder langs strekningen.

Ved Selvik forlater veien sjøkanten og begynner å arbeide seg oppover i landskapet. Reguleringsområdet ligger på sjøsiden av veien.

3.5 Eierforhold

Rasteplassen skal bygges på grunneiendom G.nr.9, br.nr.6 som eies av privat grunneier. Naboeiendommen G.nr.9, br.nr.1 eies av Finnmarkseiendommen. Måsøy kommune har igangsatt arbeidet med makeskifte i forhold til den private grunneiere.

3.6 Klima

Strekningen er generelt preget av et hardt klima med mye vind.

3.7 Landskap og vegetasjon

Rasteplassen er plassert innenfor et nes nært veien med lett adkomst til både sandstrand og steinfjære. Klippelignende knatter av skifer stikker opp i landskapet og danner lokalt avgrensede og vindbeskyttede plasser. Vegetasjonen består av gress og lyng.

3.7 Bebyggelse/ estetikk

Det finnes ingen bygninger i umiddelbar nærhet til området. Rasteplassen blir i tillegg til veien det eneste synlige inngrepet på stedet.

3.8 Spesielle miljøforhold

Området har en flott natur med gode rekreasjonsmuligheter, og er lite preget av virksomheter som medfører støy-, luft-, jord-, eller vannforurensninger. Området er en del av sommerbeitearealene for reindriftsnæringen.

3.9 Infrastruktur

Det er i dag ingen teknisk infrastruktur i området i tillegg til veien.

4. BESKRIVELSE AV PLANFORSLAGET

4.1 Reguleringsformål

Offentlige trafikkområder - Kjøreveg/ annen veggrunn
Offentlig trafikkområde - Fortau/ gangstier
Offentlig trafikkområde – Parkeringsplass
Offentlige trafikkområder – Rasteplass
Spesialområde - Friluftsområde
Spesialområde - Vern

4.2 Reguleringsforslagets hovedidé, hovedgrep

Funn på stedet og designtilnærming
Konseptets designmessige utfoldelsesarena er parkeringsplassen med toalett og leskur, samt gangrampen til stranda. Alt bygget i betong.
En rekke mindre bålplasser finnes i bergknattene og langs sjøen.
Steinformasjoner som er tatt i bruk, fargeskarpe rester etter besøk, presise naturformasjoner i liten skala og gjenstander som har kommet drivende fra sjøen åpner for en strategi som raffinerer disse "funnene" - og omgjør oppdagelsene til enkelte nye elementer som forfiner etablerte (bål)plasser.
I overgangen til sandstranda etableres ett nytt objekt i betong – grillplassen.
Langs de allerede opptråkkede stier adderes spesielle designobjekter/produkter for rast og hvile. Disse elementene kan avtegnes som en synlig konfigurasjon fra veien.

4.3 Arealoversikt og utnyttelse

Arealbruk og utforming vises på reguleringsplanen. Utover dette skal det ikke opparbeides andre bygg/anlegg på reguleringsområdet.

4.4 Trafikkforhold og parkering

Avkjørsel fra RV 889 til parkeringsplassen skjer via inn- og utkjøring i begge ender av den langsgående plassen. Parkeringsarealet er dimensjonert for 10 biler og en buss.

4.5 Tilgjengelighet

Parkeringsplassen skal utformes slik at den er tilrettelagt for bevegelseshemmede. Det legges også opp til full tilgjengelighet til toalettbygningen, som vil være tilrettelagt for rullestolbrukere.

Fra parkeringsplassen lages en rampe som tillater rullestolsbrukere å bevege seg helt ned til stranda.

4.6 Installasjoner på en presis figur

I dette landskapet er alt synlig. Den presise, langstrakte parkeringsflaten gjør et varierende antall biler og busser om til en bevegelig, fullt synlig, utstilling av objekter.

Designtesen for informasjonstavle, toaletter, varmestue for syklister og andre programobjekter blir derfor å tilføre denne utstillingen permanente attraksjoner, ved stranda og ute på neset og holmen.

4.7 Ivaretagelse av innkomne forhåndsuttalelser

Ved oppstart av planarbeidet i 2004 ble det sendt ut varsel til alle aktuelle etater og berørte privatpersoner som kunne ha interesser i området. Følgende gav tilbakemelding til reguleringsplanarbeidet:

Finnmark fylkeskommune gjorde oppmerksom på at det var registrert automatisk fredede samiske tufter innenfor planområdet.

Sametinget gikk mot den foreliggende plan på grunn av automatisk fredede samiske tufter, og krevde at planen ble endret. Etter en mindre endring gav riksantikvaren dispensasjon fra kulturminneloven mot at den nærmeste tufta ble gravd ut. På grunn av store kostnader med dette, ble den opprinnelige plan forkastet. Dette nye forslaget tar hensyn til Sametingets krav om at parkeringsplassen må være minimum 30 meter unna nærmeste tuft. Det nye forslag til utbygging av rasteplassen er således ikke i konflikt med kulturminnene.

Norges vassdrags- og elektrisitetsdirektorat (NVE) krevde at kantsonen mot elva innerst i bukta ble bevart. Rasteplassen/reguleringsplanen omfatter

imidlertid ikke denne delen av Selvik og NVE's merknad er således godt ivaretatt.

Reinbeitedistrikt 16B stilte krav om at utbygging av rasteplassen ikke måtte hindre reinens vandring i området. Den nye planen vil nok begrense reinens vandring over vegen, men ikke være til noe stort hinder for beiting og vandring på sletta mellom strendene.

Måsøy kommune krevde at lokalbefolkningens nåværende bruk av området ble ivaretatt. Den nye rasteplassen vil ikke bare ivareta dette kravet, men gjøre området til en ennå mer attraktiv plass for lokalbefolkningen og vegfarende turister.

Fylkesmannen, Forsvarsbygg og Kystverket hadde ingen merknader eller innspill til planarbeidet.

Det kom heller ingen innspill fra privatpersoner eller andre som ble varslet gjennom annonser i avisene.

I desember 2008 ble det sendt ut nytt varsel til alle aktuelle etater om at reguleringsplanarbeidet var gjenopptatt.

De eneste som besvarte denne henvendelsen var Kystverket, som ikke hadde noen merknader, og Fylkesmannen som hadde en merknad om at friluftsområdet skulle reguleres til spesialområdet. Dette er ivaretatt i det nye forslaget.